

Atunci ea a plecat cu grabă la Elisabeta, în orașul Sfântului Ioan Botezătorul. Acolo Maica Domnului a stat trei luni. Era Sfânta Elisabeta în a șasea lună și când era gata să nască, Sfânta Fecioară a plecat din nou la Nazaret. În timpul cât a stat acolo, Sfânta Fecioară, fiind tânără, ajuta la gospodărirea acestei case de bătrâni, Zaharia și Elisabeta. Și între altele, aducea apa — în Țara sfântă este o problemă, sunt rare fântânile cu apă dulce, apă vie, adică nu apa din cisternă, ci apa din izvor.

Părinții Sfântului Ioan Botezătorul locuiau sus, pe o pantă, în platou. Era mai greu de ajuns. Erau niște cărări care urcau. Și acum se urcă greu, atunci însă era și mai greu. Jos, la poalele acestei înălțimi este și astăzi un izvor, de la care Maica Sfântă aducea apă acestei familii; se cheamă și astăzi Izvorul Fecioarei. S-a întors apoi în Nazaret Maica Sfântă și și-a continuat viața în casa părinților săi, de fapt a rudeniilor sale, părinții ei muriseră. (...)

Faptul că Sfânta Fecioara Maria s-a învrednicit a fi Maica lui Dumnezeu (...), reparând greșeala strămoșei noastre Eva, cea de demult, născând pe Mântuitorul Hristos, ne îndeamnă a o cinsti ca pe Maica lui Dumnezeu, așa cum ne învață și cum cântă sfânta Biserică. De asemenea, faptul că înainte de naștere, în timpul nașterii și după naștere a rămas Fecioară curată, este al doilea motiv pentru care noi, creștinii, o cinstim pe Maica Domnului, de-a pururea Fecioară.

Să cinstim sărbătorile ei, să imităm pe cât se poate viața ei sfântă, smerenia ei, răbdarea ei, bunătatea ei de mamă, sfințenia vieții sale adevărate. Să ne rugăm ei să ne ajute să înțelegem bine învățăturile Sfintei Evanghelii, să trăim după poruncile Fiului său și Dumnezeului nostru și să ne rugăm ei să ne lumineze mintea și toate simțirile noastre sufletești și trupești, ca să simțim și noi cu adevărat în viața noastră adierile Duhului Sfânt, Sfințitorul și Mângâietorul care ne mângâie durerile, alină tulburările noastre, să ne sfințească și să ne lumineze viața noastră întreagă.

(Sfântul Cuvios Mărturisitor Sofian de la Antim, Predici, 2007)

O MINUNE CONTEMPORANĂ A MAICII DOMNULUI "CĂLĂUZITOAREA", LONDRA, IULIE 2005

Întreaga omenire a urmărit îngrozită acțiunea teroristă a fanaticilor islamiști din Londra, care a provocat moartea și rănirea cetățenilor nevinovați din acea dimineață de iulie. Printre cenușă și lacrimi, un glas ne-a făcut deosebită impresie. Acela al șoferului grec al autobuzului cu pricina, Giorgos Psaradakis. Era șofer profesionist pe mijloacele de transport din Londra. În dimineața aceea a urcat în autobuzul 30 și a pornit pe drumul obișnuit, cum face de atâția ani. Până când a auzit o explozie. Când s-a uitat în spate și-a dat seama că era singurul din tot autobuzul care nu pățise nimic. Pasagerii fuseseră cu toții omorâți sau grav răniți. Priveliștea era îngrozitoare și de nedescris. Acel om, însă, a scăpat viu și nevătămat.

După ce și-a revenit din trauma psihică, le-a vorbit jurnaliștilor. Atunci a dezvăluit "taina" lui: „Am scăpat prin minune! Mereu am cu mine Icoana Maicii Domnului «Călăuzitoarea». O aveam la mine și în dimineața zilei de joi. Maica Domnului m-a salvat. Îi mulțumesc!”

Icoana Maicii
Domnului
«Călăuzitoarea»

Aceasta a fost mărturisirea publică a șoferului grec aflat în centrul acelei catastrofe.

El n-a suferit nici măcar o zgârietură. În jurul lui era sânge, groază, disperare. Fanatismul îl transformase pe tânărul musulman în kamikaze. A luat împreună cu el pe tărâmul morții atâtea suflete. Dar Maica Domnului a făcut o minune. Credinciosul ortodox Giorgos Psaradakis a scăpat. "Credința ta te-a mântuit!"

"Călăuzitoarea" l-a ajutat pe șoferul grec care trudea pe meleaguri străine să-și scoată pâinea.

(Minuni ale Maicii Domnului din zilele noastre)

